

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupený JUDr. Karlem Jelínkem, advokátem se sídlem Bělehradská 3A, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2010, č. j. 9 Ca 227/2007 - 71,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem zamítl Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2007, č. j. 42271/2006-14130, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 10. 10. 2006, č. j. SZIF/2006/0373651, jímž byl žalobci poskytnut vyrovnávací příspěvek ve výši 1 630 663 Kč pro rok 2005 podle nařízení vlády č. 241/2004 Sb., o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek byl žalobci doručen dne 9. 11. 2010. Téhož dne také nabyl právní moci.

Žalobce (stěžovatel) podal dne 23. 11. 2010 proti uvedenému rozsudku městského soudu kasační stížnost. V té stěžovatel obecně odkázal na důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Dále stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že „*soud nerefletoval na odvolací důvody stěžovatele a že předmětné rozhodnutí je nesrozumitelné, trpí nedostatkem důvodů pro rozhodnutí, což s sebou nese za následek nezákonné a nesprávné rozhodnutí ve věci samé*“.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a konečně také údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že předmětná kasační stížnost zcela postrádá argumentaci (tj. konkrétní skutková či právní tvrzení), z níž by bylo zřejmé, co konkrétně stěžovatel rozsudku městského soudu nebo řízení, které mu předcházelo, vytýká.

Z kasační stížnosti především nevyplývá, jaké právní otázky městský soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil. Taktéž z kasační stížnosti není zřejmé, v jakém ohledu městský soud zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů či pro které vady řízení před správním orgánem měl městský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušit. Tvrzení, dle něhož „*soud nerefletoval na odvolací důvody stěžovatele*“, pak Nejvyšší správní soud posoudil jako nesrozumitelné, neboť povinností soudu ve správním soudnictví je přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu ve světle žalobních bodů. Soud naopak není povinen přihlížet k argumentaci, již žalobce uplatnil v předcházejícím správním řízení (např. v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně), pokud taková argumentace zároveň není obsažena i v žalobě. Citované tvrzení stěžovatele tudíž rozhodně nelze podřadit pod některý z přípustných důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud vzal dále v úvahu také možnost, že stěžovatel označením „odvolání“ mínil svou žalobu ze dne 20. 6. 2007. Ani pak by ovšem tato stížní námitka neobstála, neboť v takovém případě by stěžovatel musel poukázat na konkrétní žalobní body, které soud opomněl v kasační stížnosti napadeném rozsudku vypořádat.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost neobsahuje konkrétní důvody, pro které stěžovatel rozsudek Městského soudu v Praze napadá, a je tudíž ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. neúplná. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 5. 5. 2011, č. j. 5 As 41/2011 – 110, stěžovatele v souladu s § 37 odst. 5 a § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost v souladu s § 106 odst. 1 s. ř. s. tak, že uvede konkrétní skutková a právní tvrzení, pro která rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2010, č. j. 9 Ca 227/2007 - 71, napadá. Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že nebude-li v souladu s touto výzvou kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a nebude tak možné v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítne.

Zmiňované usnesení bylo stěžovateli řádně doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 11. 5. 2011. Přes tuto skutečnost stěžovatel na výzvu Nejvyššího správního soudu k doplnění kasační stížnosti nijak nereagoval, a to ani ve stanovené lhůtě 1 měsíce ani později. Stěžovatel tedy neúplnou kasační stížnost nedoplnil ani nepožádal soud o případné prodloužení lhůty k jejímu doplnění. Vadu kasační stížnosti, která brání jejímu věcnému posouzení, tedy stěžovatel neodstranil. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nezbylo, než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích *per analogiam*) je příslušný rozhodnout Městský soud v Praze, jehož příslušnost v této věci je dána ustanovením § 3 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, podle něhož ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu